

## Arrest

**nr. 109 507 van 10 september 2013  
in de zaak RvV X / IV**

**In zake: X - X - X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 april 2013 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster S.K. kwam volgens haar verklaringen op 30 juli 2009 het Rijk binnen en diende op 27 augustus 2009 een asielaanvraag in. Verzoekers S.S. en S.A. kwamen volgens hun verklaringen op 17 september 2009 het Rijk binnen en dienden op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verzoekers beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekster S.K. luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U bent een Kirgizisch staatsburger van Oeigoerse origine. U verklaarde problemen te hebben gehad met de politie die u afperste. Ook verklaarde u problemen te hebben gehad omwille van uw origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.*

*Uw man, S.S. (...) (o.v. 6.480.158), had samen met uw broer D. (...) een bedrijf in bouwmaterialen. Uw broer D. (...) werd afgeperst door politieagenten. In april 2005 werd uw broer gearresteerd. Er waren 'zogezegd' drugs gevonden bij hem en hij werd beschuldigd van het verspreiden van verboden literatuur. Uw broer werd veroordeeld tot zes jaar cel. Uw man ging hem vaak bezoeken. Na zes maanden kreeg uw man bericht dat uw broer in de gevangenis overleden was aan TBC. U vond dat vreemd aangezien uw broer niet ziek was. Het gezin van uw broer heeft u niet meer gezien sinds de begrafenis van uw broer. Ze hebben Kirgizië verlaten. Uw moeder ondernam verschillende stappen om gerechtigheid te vinden voor de dood van haar zoon. Daardoor kreeg uw moeder een hartaanval. Op 10 april 2009 overleed uw moeder. Ondertussen werd uw man ook afgeperst door dezelfde agenten die uw broer afpersten. Uw man weigerde nog te betalen. Op 10 juli 2009 vielen politieagenten in burger thuis bij u binnen. Ze hadden een order en begonnen uw woning te doorzoeken. Plots 'vonden' de agenten verboden literatuur in uw woning. U had die literatuur nooit gezien en u vermoedde dat u op dezelfde manier vals beschuldigd zou worden als uw broer. U werd meegenomen naar de MVD. Gedurende twee dagen zat u daar vast. Ondertussen had uw dochter uw man verwittigd. Uw man betaalde 5000 USD en na het ondertekenen van een uitreisverbod werd u vrijgelaten. Uw man moest nog meer geld betalen voor uw vrijlating en beloofde dat later te zullen doen.*

*Op 30 juli 2009 vertrok u uit uw land. U reisde per vliegtuig vanuit Bishkek (Kirgizië) via Sint Petersburg (Russische Federatie) naar Düsseldorf (Duitsland). Daar wachtte u op uw man en zoon. Uiteindelijk moest u kiezen, daar blijven wachten op uw man en zoon, of verder reizen. U besloot naar België te komen. Op 27 augustus 2009 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten, samen met uw twee minderjarige dochters.*

*Door de problemen miste uw zoon S.A. (...) (o.v. 6.490.808) een internationale sportcompetitie in Bangkok in augustus 2009. Uw zoon verbleef bij zijn oma in Kazakstan. Nadien reisde hij samen met zijn vader ook naar België. Op 17 september 2009 kwamen uw man en zoon u vervoegen in België en vroegen zij ook asiel aan bij de Belgische asielinstanties.*

*Ondertussen zijn er twee convocaties verschenen op uw naam. Uw burens houders uw appartement in de gaten. Ze zien vaak politieauto's verschijnen. Op 7 april 2010 vond er een revolutie plaats in uw land. Uw woning werd bestormd door Kirgiezen. Toen de broer van uw man ging informeren bij de nieuwe bewoners van uw woning, bleken zij een soort contract te hebben alsof uw man het appartement had verkocht. Uw man besloot om de zaak maar zo te laten aangezien hij niets zou kunnen bewijzen.*

#### **B. Motivering**

*Uit uw verklaringen blijkt dat uw gezin in uw land problemen kende met de politie door wie jullie werden afgeperst en vervolgd omdat uw man er een handelszaak runde. Daarnaast gaf u aan problemen te hebben gehad omwille van uw origine.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er omwille van de strijd tegen Chinees-Oeigoerse militante organisaties weliswaar een negatieve beeldvorming is van Oeigoeren in Kirgizië die in bepaalde omstandigheden aanleiding kan geven tot discriminatie op het vlak van tewerkstelling en huisvesting. Maar dit heeft zich, hoewel er in juni 2010 door het interetnisch geweld tussen Kirgiezen en Oezbeken tijdelijk een verhoogde spanning was waarbij tevens dreigementen door onbekenden werden geuit ten aanzien van Oeigoeren, niet vertaald in systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oeigoeren. Daarom kunnen de loutere Oeigoerse origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.*

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Indien u meent dat u een uitzondering vormt op deze algemene situatie, bent u ertoe gehouden om dit aan te tonen. Welnu, hierin slaagt u niet. U bent er om onderstaande redenen immers niet in geslaagd uw asielaanvraag aannemelijk te maken.

Er dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat u verklaarde een uitreisverbod te hebben ondertekend bij uw vrijlating op 12 juli 2009 (CGVS, p. 5). Echter, u verklaarde verder op 30 juli 2009 legaal met een toeristische groep met uw eigen paspoort per vliegtuig te hebben gereisd van Bishkek (Kirgizië) naar Sint-Petersburg (Russische Federatie) en van daar verder, eveneens per vliegtuig, naar Düsseldorf (Duitsland) (CGVS, p. 7-8). Uw verklaringen dat u legaal, met uw eigen paspoort, per vliegtuig het land uit reisde, is echter niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen als zou u een uitreisverbod hebben ondertekend. Dit zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen met de autoriteiten (beschuldiging van bezit van verboden literatuur) op de helling. Opmerkelijk hierbij is nog het feit dat u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u reisde met uw eigen paspoort (CGVS, p. 7-8), terwijl u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u niet weet welke documenten onderweg voor u werden gebruikt (DVZ, vraag 33). Deze vaststelling omtrent uw reisdocumenten zet verder vraagtekens bij de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hierdoor ontstaat tevens het vermoeden dat u uw reispaspoort moedwillig achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om de hierin vervatte informatie betreffende uw werkelijke vertrekdata en eventuele visa verborgen te houden. Dit laatste geldt ook voor uw man, die verklaarde zijn reispaspoort na aankomst in Duitsland te hebben vernietigd (CGVS, man, p. 9).

Verder dient een inconsistentie te worden vastgesteld in de verklaringen van uw man. Zo blijkt uit uw eigen verklaringen dat uw man uw broer vaak bezocht in de gevangenis (CGVS, vrouw, p. 6). Uw man verklaarde hierover in eerste instantie tot twee keer toe dat hij niet werd binnengelaten in de gevangenis en dat hij enkel pakjes kon doorgeven (CGVS, man, p. 4). Verder verklaarde uw man echter dat 'toen ik hem bezocht, was hij in goede staat, hij was niet ziek' (CGVS, man, p. 5), waaruit kan worden afgeleid dat uw man uw broer wel degelijk kon zien tijdens zijn bezoek aan de gevangenis. Er kan toch verwacht worden dat uw man consistente verklaringen aflegt over het al dan niet ontmoeten van uw opgesloten broer, waarbij uw man persoonlijk zou kunnen oordelen over de gezondheidstoestand van uw broer, aangezien uw man net de dood van uw broer als 'verdacht' beschouwde (CGVS, man, p. 5) en uw moeder bovendien, volgens uw verklaringen, stappen ondernam om gerechtigheid te krijgen voor de dood van uw broer (CGVS, vrouw, p. 10). Tijdens het interview werd uw man gewezen op de inconsistentie in zijn verklaringen. Hierop heeft uw man verklaard dat hij (uw broer) nog jong was en nooit gezondheidsklachten had, dat zij samen werkten en dat dat (plotse overlijden van uw broer) niet zou kunnen in een half jaar (CGVS, man, p. 5). Deze verklaring is geen afdoende uitleg aangezien de inconsistentie onmiskenbaar blijft bestaan. Deze inconsistentie zet verder vraagtekens bij de oprechtheid van uw verklaringen.

Verder dient te worden opgemerkt dat ook de verklaringen van uw zoon, omtrent de kern van uw asielaanvraag, niet consistent zijn. Zo verklaarde uw zoon in zijn vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, dat zijn vader werd afgeperst door onbekenden (vragenlijst, zoon, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde uw zoon dan weer dat het politieagenten waren die zijn vader afpersten omwille van zijn zaak in bouwmaterialen (CGVS, zoon, p. 3, 5). Tijdens het interview van uw zoon op het Commissariaat-generaal werd hij gewezen op de inconsistentie in zijn verklaringen. Hierop heeft uw zoon verklaard dat hij niet kon zeggen wie de afpersers waren omdat hij er niet was (CGVS, zoon, p. 5). Dit is geen afdoende uitleg aangezien uw zoon verderop zelfs wist te vertellen dat zijn oom aan moederskant, Djapar, werd afgeperst door dezelfde mensen als deze die zijn vader afpersten (CGVS, zoon, p. 6-7). Deze inconsistentie in de verklaringen van uw zoon, over de kern van uw asielaanvraag, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op bijkomende wijze.

Na grondige lezing van uw dossier werden bovendien nog opmerkelijke ongerijmdheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u in uw vragenlijst van het Commissariaat-generaal, ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, het volgende: "Mijn man en mijn broer hadden een eigen zaak (handel in bouwmaterialen). Maar ze werden afgeperst door de Kirgizische overheid en politie. We zijn van Oeigoerse origine, dat is de reden waarom de overheid ons niet met rust liet" (vragenlijst, vraag 3.5). Hieruit blijkt dat uw familie werd geveiseerd omwille van jullie origine. Echter, tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw man en uw broer werden afgeperst en vervolgd door politieagenten omwille van het feit dat uw broer samen met uw man zaken deed (CGVS, vrouw, p. 2-3, 8). U verwees hierbij zelf niet naar uw afkomst. Toen u

*hierop specifiek gevraagd werd of uw origine aan de basis lag van uw problemen, verklaarde u uitdrukkelijk dat het niet alleen Oeigoeren waren die daarvan het slachtoffer werden, maar mensen van verschillende afkomst (CGVS, vrouw, p. 8). U beaamde zelfs dat ook Kirgiezen hiervan het slachtoffer waren (CGVS, p. 9-10). Hieruit blijkt dat uw familie werd gevisieerd omdat jullie een zaak hadden en niet zozeer omwille van uw origine. Deze inconsistenties betreffende de oorzaak van de problemen (etnische origine versus het hebben van een bloeiende zaak) is op zijn minst opmerkelijk te noemen.*

*Bovendien dient te worden vastgesteld dat noch u, noch uw man een begin van bewijs voorlegt betreffende de handelszaak van uw man en uw broer. Nochtans blijkt uit uw beider verklaringen dat deze handelszaak van uw man en uw broer de oorzaak was van alle problemen met de afpersende politieagenten (CGVS, vrouw, p. 3; CGVS, man, p. 3; vragenlijst CGVS, vrouw, vraag 5; vragenlijst CGVS, man, vraag 5). Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw man dat het hier een officiële handelszaak betreft waarvoor uw man belastingen betaalde (CGVS, man, p. 6). Ook blijkt uit de verklaringen van uw man dat hij, na het overlijden van uw broer, zelf eigenaar van het bedrijf werd en dat hij het bedrijf van de hand deed nadat u werd opgepakt door de politie op 10 juli 2009 (CGVS, man, p. 6-7). Er kan toch verwacht worden dat u of uw man pogingen doen om het bestaan van de handelszaak door middel van documenten aan te tonen, aangezien deze handelszaak de oorzaak was van alle problemen. Dit gebrek aan initiatief kan bezwaarlijk als daadwerkelijke medewerking met de asielinstanties worden beschouwd. Bovendien zet dit gebrek aan begin van bewijs van het bestaan van de handelszaak de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de problemen met de handelszaak verder op de helling.*

*Daarbij legde u evenmin enig document voor betreffende de strafzaak van uw broer, zijn veroordeling en de pogingen die uw moeder heeft gedaan om gerechtigheid te bekomen in verband met zijn dood. Uw verklaring, dat u vlug vertrokken was en deze documenten bij uw moeder lagen tot ze in 2010 overleed waarna ze bij uw zus lagen en dat zij ondertussen ook het land heeft verlaten na de zogeheten revolutie in Kirgizië in de lente van 2010 (CGVS, p. 6-7), is weinig overtuigend. Er kan toch van u verwacht worden dat u reeds vroeger (uit uw verklaringen blijkt dat u reeds sinds augustus 2009 in België verblijft) pogingen onderneemt om stukken te bekomen die uw asielrelaas kunnen ondersteunen. Het enige document betreffende uw broer dat u voorlegt, is een attest van zijn overlijden waaruit blijkt dat hij overleed in een 'inrichting' (CGVS, p. 6 a-b; document 6). Hierbij is het opvallend dat u er wel in slaagt om verschillende medische attesten voor te leggen betreffende uw gynaecologische problemen (document 8 a-k). Dit gebrek aan initiatief, om zo snel mogelijk pogingen te ondernemen om documenten voor te leggen die de kern van uw asielrelaas kunnen staven, kan opnieuw bezwaarlijk als daadwerkelijke medewerking met de asieldiensten worden beschouwd.*

*Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming.*

*De door u voorgelegde documenten (de geboorteaktes van u en uw twee minderjarige dochters, uw huwelijksakte, twee convocaties op uw naam, een overlijdensattest van uw broer, de overlijdensakte van uw moeder, medische attesten van u) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De twee convocaties op uw naam stellen dat u werd opgeroepen door de MVD, doch er wordt nergens vermeld om welke reden u werd opgeroepen, noch in welke hoedanigheid u werd opgeroepen. Bijgevolg kunnen deze convocaties de vastgestelde ongeloofwaardigheden niet herstellen. Het overlijdensattest van uw broer stelt dat hij overleden is in een 'inrichting', doch vermeldt niets over de reden van het verblijf in de 'inrichting'. Bijgevolg kan dit attest de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Dit laatste geldt ook voor de overlijdensakte van uw moeder, de geboorteaktes van u en uw twee minderjarige kinderen en uw huwelijksakte, die louter identiteitsgegevens alsook informatie over uw burgerlijke staat bevatten. De medische attesten van u stellen dat u gynaecologische problemen heeft, doch houden geen verband met de door u aangehaalde problemen.*

*Volledigheidshalve merk ik nog op dat ik ook ten aanzien van uw man, S.S. (...) (o.v. 6.480.158), en zoon, S.A. (...) (o.v. 6.490.808), die zich ter staving van hun asielaanvraag op dezelfde motieven baseerden als u, een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

1.3. De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker S.S. luidt als volgt:

### **“A. Feitenrelaas**

*U bent een staatsburger van Kirgizië van Oeigoerse origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.*

*Uw schoonbroer S. (...) had een firma in bouwmaterialen. Sinds 2002 werd uw schoonbroer afgeperst door Kirgizische autoriteiten. Op een bepaald moment stopte hij met betalen. In april 2005 werd S. (...) gearresteerd nadat de politie zogezegd drugs en verboden literatuur bij hem had gevonden. Hij werd veroordeeld tijdens een rechtszitting tot zes jaar cel. In december van dat jaar is uw schoonbroer overleden in de gevangenis in verdachte omstandigheden. U ging het lichaam ophalen in de gevangenis waarna de familie de begrafenis regelde. De moeder van uw vrouw ging naar verschillende instanties na de dood van haar zoon, zonder resultaat. U nam het bedrijf van uw schoonbroer over na zijn dood. Zelf werd u sinds 2006 afgeperst door dezelfde personen die uw schoonbroer afpersten. Op een dag stopte u met betalen omdat de zaken slecht gingen. Twee à drie maanden later (op 10 juli 2009), toen u bouwmaterialen ontving, werd uw vrouw thuis opgepakt en meegenomen omwille van het bezit van verboden literatuur. Na twee dagen kreeg u haar vrij, ze vroegen 25.000 USD. U betaalde 5000 USD en beloofde de rest later te betalen. Uw vrouw ondertekende een uitreisverbod. U verkocht uw bedrijf aan een klant. U stuurde uw vrouw en dochters op 30 juli 2009 weg. Er verschenen twee convocaties op naam van uw vrouw.*

*Zelf vertrok u met uw meerderjarige zoon op 5 september 2009 met een minibus naar uw broer in Kazakstan. Van daar reisde u met uw zoon op 7 september 2009 per vliegtuig van Almaty (Kazakstan) naar Riga (Letland). Verder reisde u per vliegtuig naar Vilnius (Litouwen). Daar wachtte iemand u en uw zoon op en bracht jullie naar België, waar u uw vrouw en minderjarige kinderen vervoegde. Op 17 september 2009 kwam u aan in België, waar u op dezelfde dag asiel aanvraag samen met uw meerderjarige zoon S.A. (...) (o.v. 6.490.808).*

### **B. Motivering**

*Uit uw verklaringen blijkt dat u zich baseert op dezelfde problemen die uw vrouw aanhaalde ter staving van haar asielaanvraag, namelijk problemen met afpersende autoriteiten, als Oeigoer. Echter, er dient te worden vastgesteld dat er in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van de asielaanvraag. De motivatie wordt hieronder hernomen:*

*[de beslissing van verzoekster S.K. wordt integraal hernomen]*

*Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag (uw geboorteakte, uw militair boekje, uw rijbewijs, uw licentiekaart voor internationaal vervoer) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Deze documenten bevatten uitsluitend identiteitsgegevens alsook gegevens over uw opleiding tot chauffeur van internationaal vervoer en hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

1.4. De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker S.A. luidt als volgt:

#### **A. Feitenrelaas**

*U bent een staatsburger van Kirgizië en van Oeigoerse origine. U verklaarde dat uw ouders problemen hadden met de politie die hen afperste, omwille van jullie origine. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.*

*Uw vader had een zaak in bouwmaterialen. Hij werd altijd afgeperst door de politie. Op 10 juli 2009, toen u met uw vader aan de grens met Kazakstan goederen ontving, werd uw moeder meegenomen door de politie. De agenten hadden verboden literatuur achtergelaten bij uw moeder. Uw vader kon uw moeder na twee dagen vrij krijgen. Er werd gedreigd dat ze bij u drugs zouden vinden. Een oom van u, Djapar, werd vroeger ook door dezelfde agenten afgeperst. Hij werd opgepakt en werd vermoord in de cel. U weet er verder niets van want u was toen nog een kind. De dag nadat uw moeder vrijgekomen was, werd u naar uw oma gestuurd in een dorp. Tot begin augustus 2009 bleef u bij uw oma. Nadien verbleef u in Kazakstan bij een broer van uw vader. Op 5 september 2009 kwam ook uw vader aan in Kazakstan.*

*Op 7 september 2009 reisde u samen met uw vader per vliegtuig naar Letland. Van daar reisde u samen met uw vader naar Litouwen. Daar werden u en uw vader opgewacht door een man. Op 16 september 2009 reisde u met een minibus naar België waar u op 17 september 2009 aankwam. Dezelfde dag vroeg u samen met uw vader asiel aan bij de Belgische autoriteiten.*

*Door de problemen met uw ouders miste u de voorbereidingen van uw sportcompetitie in Bangkok.*

#### **B. Motivering**

*Uit uw verklaringen blijkt dat u zich baseert op dezelfde problemen die uw moeder, S.K. (...) (o.v. 6.480.158), aanhaalde ter staving van haar asielaanvraag, namelijk problemen van uw ouders met afpersende autoriteiten, omwille van hun origine. Echter, er dient te worden vastgesteld dat er in het kader van de asielaanvraag van uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van de asielaanvraag. De motivatie wordt hieronder hernoemen:*

*[de beslissing van verzoekster S.K. wordt integraal hernoemen]*

*Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag (uw geboorteakte, uw identiteitskaart, uw certificaat van sport en uw sportgetuigschrift) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Deze documenten bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en sportgegevens en hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen.*

#### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers voeren als eerste en enig middel de "*Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, miskennen gezag van gewijsde*" aan.

2.3. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoekers laten na aan te geven op welke wijze de bestreden beslissingen een "*miskennen gezag van gewijsde*" zouden zijn, zodat dit middel niet ontvankelijk wordt aangevoerd.

2.4. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers S.S. en S.A., zich in het verzoekschrift louter geheel aansluiten op het asielrelaas van verzoekster, S.K., respectievelijk hun echtgenote en moeder, en geen andere argumenten aanvoeren.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om hun voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de

bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvragen.

3.4. Uit verzoekers verklaringen en uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekers hun land van herkomst hebben verlaten omwille van de problemen die ze ondervonden met de politie door wie ze werden afgeperst en vervolgd omdat S.S. een handelszaak runde. De broer van verzoekster, S.K., zou ten onrechte zijn veroordeeld tot zes jaar cel omwille van het verspreiden van verboden literatuur. Hij zou in de gevangenis zijn overleden aan TBC, wat verdacht zou zijn geweest aangezien hij niet ziek was. Op 10 juli 2009 zouden politieagenten tevens de woning van verzoekers zijn binnengevallen en er tevens verboden literatuur hebben "gevonden". Verzoekster S.K. zou zijn meegenomen door de MVD en gedurende 2 dagen zijn vastgehouden. Verzoeker S.S. zou een som van 5000 USD hebben betaald en na het ondertekenen van een uitreisverbod zou verzoekster S.K. zijn vrijgelaten. Daarnaast gaven verzoekers aan problemen te hebben ondervonden omwille van hun origine.

3.4.1. De Raad stelt vast dat verzoekers tot op heden in gebreke zijn gebleven enig begin van bewijs betreffende de handelszaak neer te leggen terwijl deze aan de basis zou liggen van verzoekers hun problemen. Dit klemt des te meer nu dit op eenvoudige wijze kon aangezien het een officieel bedrijf betrof (zie gehoor S.S. p.6). Ook wordt de strafzaak van D., de broer van verzoekster S.K., en zijn veroordeling niet geobjectiveerd. Aldus blijven verzoekers in gebreke de kern van hun relaas aan te tonen. Verzoekers neergelegde documenten "*de geboorteakte van mevrouw en de twee dochters, de overlijdensakte van de broer van mevrouw en van de moeder en een aantal medische attesten van de mevrouw, de convocaties op naam van mevrouw, huwelijksakte*" kunnen het asielrelaas niet aantonen. Deze documenten betreffende de burgerlijke staat en de identiteit van het gezin, wat niet ter discussie staat.

De twee convocaties op naam van verzoekster S.K. stellen dat verzoekster werd opgeroepen door de MVD, maar er wordt nergens vermeld om welke reden of in welke hoedanigheid ze werd opgeroepen. Het overlijdensattest van de broer van verzoekster S.K. stelt dat hij overleden is in een 'inrichting', wat bezwaarlijk kan verbazen indien hij inderdaad tuberculose had. Bovendien zijn de inconsistenties tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekers van aard dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat deze broer in de gevangenis zat. Zo legde verzoeker S.S. tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het al dan niet ontmoeten van D., de broer van S.K., in de gevangenis (zie gehoor CGVS S.S. p.4-5). Verzoeker S.S. blijft in het verzoekschrift bij zijn verklaring, die hij reeds eerder op het CGVS had afgelegd, dat "*zijn schoonbroer jong was en nooit gezondheidsklachten had, dat zij samen werkten en dus op de hoogte was van de gezondheidstoestand van zijn schoonbroer en dat het plotse overlijden dan ook zeer verdacht was en niet mogelijk was in een periode van een half jaar*". Dit verweer is niet ernstig aangezien het in geen geval verklaart waarom verzoeker S.S. eerst verklaarde dat hij niet werd binnengelaten in de gevangenis en hij enkel pakjes kon doorgeven (zie gehoor CGVS S.S. p.4), maar even verder aangaf dat toen hij D. bezocht deze in goede staat verkeerde (zie gehoor CGVS S.S., p.5), waaruit kan worden afgeleid dat hij D. ontmoette. Verzoekers tonen dan ook niet aan dat verzoeksters broer in de negatieve belangstelling stond van de overheid of politie, laat staan strafrechtelijk veroordeeld werd.

De medische attesten van verzoekster S.K. tenslotte geven aan dat zij gynaecologische problemen heeft, doch houden geen verband met de aangehaalde problemen. De Raad besluit dat het gebrek aan initiatief van verzoekers om documenten voor te leggen die de kern van hun asielrelaas kunnen staven, de algehele geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde problemen ondergraaft.

3.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen begin van bewijs van de voorgehouden problemen neerlegt, moeten de voorgehouden problemen op overtuigende wijze blijken uit de verklaringen. De Raad stelt vast dat verzoekers een verhaal aanvoeren dat zij niet kunnen hard maken. Daargelaten of de politie van Kirgizië zich soms overlaat aan afpersing, tonen verzoekers niet aan dat dit kan worden gezien als een vervolging nu uit hun verklaringen blijken dat alle Kirgiziërs hiermee te maken hebben. Verzoekers hun verklaringen waren op dit punt eveneens strijdig. Verzoeker S.A. was tegenstrijdig over de identiteit van de afpersers daar hij het op de DVZ had over "*onbekenden*" (zie vragenlijst DVZ S.A., vraag 5) en op het CGVS over "*de politie*" (zie gehoor CGVS p.3). In het verzoekschrift wordt ter verdediging aangevoerd dat deze tegenstrijdigheid kan verklaard worden door een "ongelukkige woordkeuze" en er in elk geval dient rekening te worden gehouden met de leeftijd van verzoeker S.A. Volgens verzoekers blijkt tevens uit een lezing van de vragenlijst ingevuld op de DVZ, dat verzoeker S.A. duidelijk weet dat het over de politie gaat. De Raad neemt dit verweer niet aan vooreerst omdat verzoeker S.A. op het CGVS, na confrontatie met de inconsistenties in zijn verklaringen, aangaf "*Ik kon niet zeggen wie de afpersers waren omdat ik er niet was*" (zie gehoor CGVS p. 5). Hieruit blijkt dus



geenszins dat verzoeker telkenmale in zijn verklaringen de politie bedoelde. Anderzijds ziet de Raad niet in waarom verzoekers leeftijd – S.A. was 21 jaar ten tijde van het interview op de DVZ en van het gehoor op het CGVS (°09.07.1991) – dermate inconsistente verklaringen aangaande de kern van het asielrelaas zou kunnen verschonen. De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven staande.

3.5. Verzoekers gaan in hun verzoekschrift niet in op de argumenten van de bestreden beslissingen die grondslag vinden in het administratief dossier en de toegevoegde objectieve informatie die de Raad pertinent acht. Zij leggen geen reisdocumenten of reisbescheiden neer waaruit hun vliegreis naar Europa kan blijken.

3.5.1. Verzoekers S.S. en S.A. zouden volgens hun verklaringen met een paspoort op hun naam van Kazachstan via Riga (Letland) naar Vilnius (Litouwen) zijn gevlogen. Vanuit Litouwen zouden ze dan in een minibus naar België zijn gereisd (zie gehoor CGVS S.S. p. 8-9 en gehoor CGVS S.A. p. 4-5). De paspoorten zouden door verzoeker S.S. onderweg in Duitsland zijn vernietigd omdat *“toen ik naar hier gebracht werd, zeiden ze, als je je paspoorten toont, word je teruggestuurd, dus heb ik de paspoorten niet getoond”* (zie gehoor S.S. CGVS p. 8-9). Verzoekers erkennen dan ook dat ze frauduleus handelden wat hun algemene geloofwaardigheid ondermijnen. Daarbij tonen ze niet aan wanneer, waar en hoe zij hun land in werkelijkheid verlieten.

3.5.2. Verzoekster S.K. zou volgens haar verklaringen op 30 juli 2009 legaal met een toeristische groep met haar eigen paspoort per vliegtuig hebben gereisd van Bishkek (Kirgizië) naar Sint-Petersburg (Russische Federatie) en van daar verder, eveneens per vliegtuig, naar Düsseldorf (Duitsland) (zie gehoor CGVS, p. 7-8). Deze verklaringen zijn niet te verzoenen met haar verklaringen in verband met haar vrijlating op 12 juli 2009 *“toen mijn man me naar huis nam 's avonds ondertekende ik een uitreisverbod”* (zie gehoor CGVS p. 5). Dit wijst er eveneens op dat het asielrelaas ongeloofwaardig is nu niet aannemelijk is dat verzoekster S.K. legaal het land kon verlaten wanneer ze het voorwerp was van een uitreisverbod. Verzoekers volharden erin dat de verklaringen afgelegd door verzoekster S.K. op het CGVS overeenstemmen met de werkelijkheid. Hier voegen ze aan toe *“De verklaring die werd afgelegd op het CGVS stemt overeen met de werkelijkheid. Mevrouw merkt hieromtrent evenwel op dat mevrouw helaas tijdens het interview op DVZ niet werd geconfronteerd met de verklaringen die zij daar zou hebben afgelegd. Dit is een onzorgvuldigheid in hoofde van het CGVS. Het CGVS diende minstens verzoekende partijen met dit gegeven te confronteren”*. De Raad ziet niet in op welke manier verzoekster S.K. op de DVZ zou kunnen worden geconfronteerd met verklaringen afgelegd op het CGVS, aangezien het interview op de DVZ aan het interview op het CGVS voorafgaat. Dit argument heeft dus geen grond. Voor het overige beperken verzoekers zich tot het opwerpen van blote beweringen ter verklaring voor het feit dat verzoekster S.K. met haar eigen paspoort zou hebben kunnen reizen zoals *“Zij heeft een uitreisverbod ondertekend, maar zij diende haar paspoort niet af te geven, dus die had zij nog in haar bezit. Was dit misschien meer een soort verbintenis dat zij het land niet zou verlaten? Was de politie te laks geweest en had zij deze gegevens niet onmiddellijk doorgegeven aan de bevoegde autoriteiten?”*, die niet kunnen overtuigen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid volledig, in het bijzonder van de voorgehouden reisweg.

3.6. Waar verzoekers nog verwijzen naar hun Oeigoerse origine en stellen dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de veiligheidssituatie in Kirgizië ten aanzien van Oeigoeren, merkt de Raad op dat uit de informatie die aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er omwille van de strijd tegen Chinees-Oeigoerse militante organisaties weliswaar een negatieve beeldvorming is van Oeigoeren in Kirgizië die in bepaalde omstandigheden aanleiding kan geven tot discriminatie op het vlak van tewerkstelling en huisvesting. Maar dit heeft zich, hoewel er in juni 2010 door het interetnisch geweld tussen Kirgiziërs en Oezbeken tijdelijk een verhoogde spanning was waarbij tevens dreigementen door onbekenden werden geuit ten aanzien van Oeigoeren, niet vertaald in systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oeigoeren. Daarom kunnen de loutere Oeigoerse origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Een verwijzing naar een enkele passage uit de SRB in het verzoekschrift van verzoekers *“In elk geval lezen verzoekende partij in de SRB dat Oeigoeren niet in het parlement zetelen, dat Oeigoeren worden beschreven als terroristen en fundamentalisten, zelfs door regeringsambtenaren, dat Oeigoeren niet het statuut van vluchteling worden toegekend als ze afkomstig zijn uit Xinjiang...”* volstaat geenszins voor de toekenning van het statuut van vluchteling.

3.7. Voorts ondernemen verzoekers in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengen zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan

door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. De overige documenten die zich in het administratief dossier bevinden, kunnen niet anders doen besluiten. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

#### 4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, dienen verzoekers aan te tonen dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit doodstraf of executie (a) of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of straffen (b). Verzoekers steunen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Verzoekers tonen niet aan in de specifieke negatieve aandacht te staan van hun overheid waardoor hun vrees voor vervolging niet wordt aangetoond. Uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Daar waar verzoekers erop wijzen dat de Subject Related Briefing "*Kirgizië – Situatie van Oeigoeren in Kirgizië*" van meer dan een jaar geleden dateert, met name van 19.01.2012, tonen verzoekers niet aan dat er intussen belangrijke maatschappelijke gebeurtenissen en evoluties zouden hebben plaatsgevonden, die mogelijks een ander licht op de behandeling van de Oeigoeren in Kirgizië zouden werpen, noch maken zij anderszins aannemelijk dat deze SRB op 1 jaar tijd gedateerd zou zijn. Waar verzoekers verwijzen naar de bijlagen aan de SRB die in een andere taal dan de procedure zijn opgesteld en naar de e-mail die van 2006 dateert en de e-mail die "*door eenieder wie kan opgesteld zijn geweest*", en aangeven dat "*De informatie die vervat zit in de bijlagen kunnen derhalve niet worden weerhouden en bijgevolg de SRB ook niet gezien deze gebaseerd is op deze bijlagen*", antwoordt de Raad dat het verzoekers vrij staat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoekers dienen in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier te weerleggen, *quod non in casu*.

4.4. De Raad wijst er op dat, in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen bij terugkeer naar hun land van herkomst, en dit ongeacht de geloofwaardigheid of de gegrondheid van hun asielrelaas. Verzoekers tonen aan de hand van concrete aanwijzingen niet aan dat er in Kirgizië sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger.

4.5. De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK